



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

בפני כבוד השופטת הבכירה מרים קסלסי

תובע ירון חן

נגד

נתבעת בתיה זלית ויטון

ב"כ התובע: עו"ד יוסי אלפיה
הנתבעת עורכת דין, ייצגה בעצמה

פסק דין

מבוא

1. בעלי הדין הם שכנים, אשר מסוכסכים ביניהם מזה מספר שנים, כאשר מותבים שונים "זוכים" פעם אחר פעם לדון בעניינם (הטרדות מאיימות, תביעת סילוק יד ותביעות לשון הרע). הפעם מדובר בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965, בגין אמרות שרשמה הנתבעת במכתב, כתגובה לאמרות התובע בקבוצת ווטסאפ של ועדת הבטחון והקורונה ביישוב, שם התבטא בנוגע לדרך שלדעתו יש לנהוג בקשר עם נערי פנימייה חרדית המצויה ביישובם, בפרוץ מגפת הקורונה.
2. התובע הגיש בתחילה תביעה על סך 450,000 ₪, לאחר ישיבת ק"מ, בהמלצת ביהמ"ש הופחת הסכום ל-150,000 ₪.
3. הנתבעת הגישה הודעת צד שלישי על סך 70,000 ₪ בטענה כי אם תחויב, על צדדים שלישיים שהיו ממוענים על מכתבה, לשפותה, משום שהפיצו אותו ללא רשותה, כמו כן טענה לכיסוי ביטוחי, תחת אחריות מקצועית, טענה שהמבטחת התכחשה לה.
4. סברתי כי יהיה זה יעיל לדון קודם בתביעת התובע נגד הנתבעת, וצדקתי. כפי שיפורט להלן דחיתי את תביעת התובע, ובעקבות כך התייתר הדיון בהודעה לצד שלישי.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

אמרות התובע

5. בקבוצת הווטסאפ של בטחון המושב גבעת יערים התקיים דיון בנושא. אחת כתבה שאמרו לה שלפני הגעתם מודדים חום לכולם וגם בזמן שהותם. ביום 17.4.20 התובע הגיב כך: "אם לא נפעל כולנו בכוח יהיה מאוחר מידי! בדיקת חום לא תעזור הנערים ללא סימפטומים! וברור שהם מגיעים מאזורים נגועים! תוציאו הודעה לתושבים ותראו מהם חושבים מי מוכן לסכן את ההורים שלו?" בהמשך רשם התובע: "אני חושב שצריך לקבל מיכתב התחייבות מהמועצה שאם יתגלה מיקרה קורונה הם ידאגו להוציא מייד את הנערים יחטאו את המקום ויפצו כל תושב על סבל המחלה ועל מקרי מוות! המחלה הזו הורגת!"

אמרות הנתבעת

6. בחלוף כתשעה חודשים, ביום 10.1.21, סמוך למועד שבו הנתבעת טענה שהוצג לה הווטסאפ הנ"ל, רשמה מכתב ארוך, בו ציטטה האמור ע"י התובע, וכתבה בין היתר את הדברים הבאים, שעל בסיסם הוגשה תביעה זו: "המסמך האנושי המזעזע הזה של התושב ירון חן, אשר העלו בזיכרונה את צורר היהודים אדולף היטלר, אשר השמיד 6 מיליון יהודים כדי "לחטא לטהר" את גרמניה והעולם בתכניתו הסופית מיהודים באמצעים אכזריים השמדתם מהעולם באמצעות תאי גזיים וע"י הרעבתם והעבדתם למוות". "להתבטאויות אומללות מצערות איומות וקשות אלה של ירון חן לא רק שאין מקום בקרבנו אין להם מקום במסגרת ציבורית ו/או נושא משרה ציבורים ו/או מעין ציבורית כמו שנשא הדובר ירון חן בעת אמירתם".

7. במכתבה היא מפנה לס' 144 לחוק העונשין: "המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות דינו מאסר חמש שנים", וכותבת כך: "לטעמי מי שאחראי על ועדת הביטחון היישובית ומי שעומד בראש קיימת אחריות לנאמר במסגרת ועדת הביטחון היישובית". עוד רשמה ש"כתושבת הישוב ואדם מן הישוב ובהיות הח"מ עו"ד אין בכוונתה לעבור לסדר היום על מעשים חמורים אלה של ירון חן. ראשי הנהגת המושב והבטחון נדרשים להתנער על אתר מדברי הגזענות החמורים של ירון חן הקוראים לאלומות והסתה נגד מגזר ונערי הישיבה במושב וכן להורות על אתר על הרחקתו המיידית של ירון חן מתפקיד ציבורי כלשהו במושב".



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

8. עוד היא מציינת במכתבה כי התקיימו הליכים משפטיים בינה לבין ירון כן וכי הוצאו צווי מניעת הטרדה מאיימת, וכן שחן נץ יו"ר ועדת בטחון וקורונה זלזל בפנייתה בעל פה וחסם אח"כ את מספר הטלפון שלה, ולכן המכתב ממוען לוועד מקומי מושב גבעת יערים, יו"ר הוועד המקומי, יו"ר ועדת בטחון וקורונה, יו"ר אגודה שיתופית חברי ועד מקומי וחברי ועדת הביקורת. בהעתקים נרשמו גם אנשים נוספים כמו היועמ"ש של המועצה האזורית מטה יהודה, עו"ד ורד כהן, חברי הוועד המקומי וחברי ועדת הביקורת בשמותיהם, ושלושה אנשים נוספים. (נספח 2 למוצגי הנתבעת, צורף גם ע"י התובע).

9. על גבי מכתב הנתבעת הוסיף כנראה חן נץ תגובתו (בקוביות וחיצים), את התייחסותו:

"כח הכוונה להפעלת כמה שיותר גופים נגד ההחלטה להחזיר את הנערים בקורונה כשהכל היה סגור, ולראיה פעלנו מול משרד העבודה וברווחה". על האמרה – מגיעים מאזורים נגועים: **"אזורים חרדים שהיו בכותרות כאזורים עם ריבוי קורונה – אדומים".** לענין חיטוי – **"חיטוי המקום מנגיף הקורונה. בתקופת אפריל דיברו רבות בעיתונות על חיטוי אזורים כנגד נגיף הקורונה. ראו בגוגל".** (נספח 3 למוצגי הנתבעת).

התייחסות זו לא נשלחה למי מהצדדים, אלא כנראה הועברו פנימית למי מהנמענים שביקשו התייחסות. התובע לא טען שחן נץ פנה אליו לקבל תגובתו, ולכן האמור הוא פרשנות חן נץ לאמרות התובע, בדיון אימץ התובע הסברים אלו.

10. התובעת גם הגישה תלונה מקוונת למשטרה על הסתה, התלונה נסגרה כנראה אף ללא חקירת התובע, שכן לא ידע דבר על מהלכי הנתבעת, עד שהרב פרנקל שוחח אתו טלפונית לברר פשר דבריו.

11. להלן טענות הצדדים, כפי שנטענו בסיכומיהם בעל פה. טענות שנטענו בכתבי הטענות ולא חזרו בסיכומים, נזנחו ולא קיבלו התייחסות בפסק הדין.

11.1 טענות התובע

האשמת התובע, בן לניצול שואה, בגזענות והשוואתו להיטלר מהווה לשון הרע שפרסומו, בכל המושב לרבות המושבים הסמוכים, השפיל אותו בעיני הבריות (ס' 11(1) ו-11(2) לחוק), ולכן הסב לו עוגמת נפש רבה. הנתבעת התמקדה בהגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, משמע לא התכחשה לכך שמדובר בלשון הרע. לא עומדות לנתבעת הגנות, וכי סירובה של הנתבעת להתנצל גם במועד ההוכחות, מעיד על חוסר תום לב, כוונה לפגוע.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

11.2 טענות הנתבעת

הנתבעת טוענת את הטענות הבאות: לא מדובר בלשון הרע על התובע, אלא שיתוף זיכרון והבעת דעה, התביעה הוגשה בשיהוי (שנה ו-8 חודשים מיום משלוח מכתבה), ורק בשל ההליכים המשפטיים הנוספים בין הצדדים. עוד טענה כי עומדות לה הגנות המנויות בחוק הנוגעות ל"הבעת דעה" ולהגשת תלונה "לרשות מוסמכת".

דיון בראיות והכרעה

12. מלבד התובע העידו אשתו וכן שכנם, מר רמי טוויל. השכן העיד ששמע מחן נץ "שיש מכתב שמאשים את ירון או כתוב שם שירון נאצי או היטלר או משהו כזה... שירון תובע את הגברת על העניין...". "שאם היא תפסיד את התביעה היא תבקש ממנו או מעוד אנשים במושב את הכסף. היתה שיחה אחת עם חן בשנה האחרונה" (פרו' מיום 26.11.24 עמ' 15 ש' 1-8). בנוסף, הוגשה תעודת עובד ציבור של עו"ד ורד כהן המשמשת כיועמ"ש של המועצה האזורית מטה יהודה, בה נרשם כי קיבלה את מכתבה של הנתבעת אך לא העבירה אותו לאיש ולא הנחתה לעשות כן, לרבות לתובע. הנתבעת ויתרה על חקירתה. התובע ויתר על זימונו של רב הפנימיה, אשר נטען כי הוא זה שהתקשר אליו והסב לתשומת ליבו אודות המכתב של הנתבעת והטענות בו כלפיו. מטעם הנתבעת, העידה הנתבעת לבדה.

עדות התובע

13. התובע טען כי תפוצת המכתב של התובעת הייתה גדולה, "תפוצת עולם" כינה זאת (פרו' עמ' 3 ש' 9), "התפוצה היא כבר בכל המושבים" (פרו' עמ' 7 ש' 13), מתלחששים מאחורי גבו, מסתכלים עליו בצורה עקומה ואף הוציאו אותו מוועדת ביטחון ולקחו לו את הנשק (פרו' עמ' 6 ש' 26-28), "כל מי שפותח עכשיו גוגל במקום לראות ירון חן תורם ועושה לטובת הציבור, רואה שירון חן הוא נאצי" (שם ש' 34-33).

14. דבריו אלו לא מדויקים בלשון המעטה וגובלים בהפרזה מכוונת.

ראשית, לא הוכחה תפוצת המכתב, אף שברור שלצורך הגדרת "פרסום" בחוק איסור לשון הרע, המכתב הגיע ליותר מאדם אחד. בהנחה שכל שמות האנשים הנקובים בנמענים קיבלו המכתב מדובר בכ-11 אנשים בלבד, אחד מהם יהודה בן אהרון רשם בוטסאפ לנתבעת כי אינו יודע לפתוח אימיילים ואינו יודע במה המדובר, השני, אמיתי בן דוד מועדת ביקורת לא הכיר את התובע או הנתבעת, "מי את ומי זה ירון" השיב לאימייל מיום 7.12.22 (נספח 6 בתיק מוצגי התובעת).

שנית, הטענה ששמו מופיע בגוגל כנאצי לא הוכחה ואינה נכונה



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

שלישית, שכנו הטוב של התובע, מר רמי טויל שמע לראשונה על הענין בשנת 2023, לפחות
שנתיים מאז משלוח המכתב, ולאחר שהתובע הגיש תביעתו, מה שסותר את טענת התובע
לגבי תפוצה רחבה, לחשויים מאחורי הגב וכו'.
רביעית, הסתבר בחקירה נגדית כי רק בחודשיים האחרונים (נכון למועד עדותו ב-17.11.24,
פרו' עמ' 23 ש' 32 ואילך, עמ' 24, ש' 25), שלוש שנים אחרי משלוח המכתב, התובע יצא
מועדת הביטחון של היישוב. לא הוכח שהודח ולא הוכח שנלקח נשקו ואם כן באיזה הקשר,
לא סביר שהיה זה בהקשר אמריותו בווטסאפ, או בשל מכתבה של הנתבעת, ומכל מקום,
טענה זו לא הוכחה.

15. לגבי פרשנות אמריותו שלן השיב שלא התכוון בדבריו לפעול בכוח מול הפנימיה אלא לפעול
מול הרשויות בנחישות להדיפת המחלה מהישוב (פרו' עמ' 3 ש' 29 ו-35), וכי אין לו שום
דבר נגד הישיבה או "בחורי הישיבה שהם מאוד נחמדים ועוזרים במושב", "החברים
הטובים ביותר שלי הם אנשים דתיים וחרידים" (שם ש' 39). אני מסופקת אם דברים אלו
משקפים את עמדותיו של התובע, ולא משמשים "כיסוי בעלה תאנה". בחקירתו השיב
לנתבעת שייצגה את עצמה: "המחלה מגיעה דרך מבוגרים, ילדים, ערבים. דרוזים לא
יודע", "אנחנו ידענו שכולם מגיעים מאזורים אדומים" (פרו' עמ' 25 ש' 3), ברם, ההגדרה
של ישובים כצבאי הרמזור וטיפול בהתאם, החלה כארבעה חודשים לאחר אמריותו
בווטסאפ.

16. השימוש במילה כוח או באיום לבצע את רצונו בכוח, אינו חד פעמי. ראו עמ' 23 בתיק מוצגי
הנתבעת - תמליל דבריו בישיבת וע' לתכנון ובניה בה התנגדה הנתבעת לבקשתו ולמחלוקת
ביניהם לגבי גבול שטחו, וכך אמר: "כמו שאני אקח (צ"ל נלקח:-מ.ק) בכוח ממני בכוח אני
אקבל". הנתבעת מפנה גם לאירוע של איומים על רופאה בבית חולים בשנת 2009 או בסמוך
לה, שבו הוגש כתב אישום נגד התובע, הוא הודה וביצע של"צ. ראו עדות התובע בהליך
אחר בין הצדדים, עמ' 51 במוצגי הנתבעת, וכן פס"ד בת.ק. 3907/09 בה תבע התובע את
הרופאה על כך שנפגע והושפל בעקבות תלונה שפתחה נגדו במשטרה. תביעתו נדחתה.
בפסק הדין נרשם כי הרופאה טענה שהתובע הגיב בתוקפנות ואלימות פיזית ומילולית
קשה, כשנדרש להציג מסמך ממשרד הבריאות כתנאי לטיפול (נספח 12 למוצגי הנתבעת).

17. בחקירתו הנגדית השיב התובע שפעולה בכוח נגד ילד יכולה להיות במקרה שהוא "לא שפוי
וחייבים איכשהו לטפל בו" "אולי הילד חולה במחלה שהיא מאוד מסוכנת לציבור", "כל
דבר לגופו" (פרו' מיום 17.11.24 עמ' 19).

18. אסכם ואומר כי דיבורו של התובע אכן אגרסיבי, יחד עם זאת הטענה של הנתבעת כי חששה
שהנתבעת יפעיל כוח כלפי נערי הישיבה ולכן כתבה מכתבה, אף היא לוקה בהפרזה, במיוחד



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

בהינתן הזמן הרב שחלף בין אמרותיו בווטסאפ לבין מכתבה, וכאשר המחלה החלה לדעוך בעקבות מתן חיסונים, ועמה דעכה גם ההסטרית בציבור. אגב בקשת הנתבעת ממאבטח בית המשפט שיהיה נוכח באולם הדיון משום שהיא חוששת מהנתבע לא הותרה עלי רושם ונדמה שנועדה לשרת את גרסתה (ראו פרו' עמ' 14 ש' 25 ואילך). הנתבעת לא יראה מהתובע כלל וכלל.

19. בנוגע לשיהוי בהגשת התביעה השיב התובע כך :

"היינו בזמן קורונה, אני לא עיכלתי עד כמה התפוצה הזאת גדולה כי לא יצאנו מהבית וכשיצאנו מהבית הבנתי עד כמה אנשים מתרחקים ממני ופוגעים בי. אמרתי למה? אני בן אדם שרק תורם לסביבה ותורם לחברה, ואסור לך לבוא ולכנות אותי כהיטלר או כנאצי או כפסיכופת או חנינשווילי" (עמ' 20 ש' 39-34).

20. ההסברו של התובע לוקה בחוסר דיוקים ואינו אמין. לא היה סגר בחודש יולי 2021 (מועד מכתבה של הנתבעת) ובוודאי שלא לאחר מכן, אשתו הלכה למזכירות והביאה עותק מהמכתב, בנוסף, לא הוכחה כל השפעה של המכתב על היחס של האנשים כלפיו. אני נוטה לסבור כי הגשת התביעה נועדה להוות מהלומה נגדית לזו של הנתבעת בתביעותיה הקודמות, וכך אמר התובע בעצמו: "אני רוצה את כל הסכום הזה כדי שהיא תלמד להפסיק לפגוע בנו ביום יום", "11 שנים של התנכלויות" (פרו' עמ' 4 ש' 34, 36 ו-39) מטרה זו עשויה להיחשב לשימוש לרעה בהליכי בית משפט.

הדין הנוהג בנוגע להבעת דעה

21. פרסום עשוי לפגוע בשם הטוב ולא להיות אמת, או שלא ניתן להוכיח שהוא אמת, ועדיין להיות בעל ערך חברתי המצדיק את עשייתו בשל ניסוחו כ"דעה". הבעת דעה נושאת עמה את החותם האישי של אומרה ולכן גם פגיעתה המסתברת בשם הטוב תהיה בדרך כלל פחותה, כאשר ברור שהמפרסם מביע את עמדתו הסובייקטיבית ואינו מציג עובדות הניתנות להוכחה. יחד עם זאת, ההגנה על הבעת דעה אינה מוחלטת.

22. תחולת ההגנה שבסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע מותנית במספר תנאים מצטברים: 1. הפרסום המשמץ הוא אכן הבעת דעה; 2. הוא נסב על התנהגות הנפגע בקשר לעניין ציבורי, 3. הוא נעשה בתום לב (ראו רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006); המלומד קרניאלי במאמרו "גזענות, תקשורת ולשון הרע – האם מותר לומר על גזען שהוא "נאצי", המשפט "יא תשס"ז, ופסקי הדין אליהם הוא מפנה).



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

23. המלומד קרניאלי מוסיף שני תנאים : שהפרסום הסתמך על עובדות אמת (אותן בד"כ יש להציג בפרסום) ושכך עובדות האמת עליהן הסתמכה הדעה לבין הדעה קיימת זיקה מספיקה (שם בעמ' 609).

24. ברע"א 2572/04 פריג' נ' "כל הזמן" ואח' (16.06.2008) אמר ביהמ"ש העליון את הדברים הבאים מפי כב' השופטת ע. ארבל :

"אין עצם ההשוואה לנאצים ולדומיהם שוללת את הגנת תום הלב מפרסום דיבתי. החוק תר אחר נקודות איזון ראיות בין שתי זכויות יסוד חוקתיות – חופש הביטוי והזכות לשם טוב...קביעה לפיה יש להוציא קטגורית מבין גדרי השיח הציבורי סוג מסוים של ביטוי, אינה עולה בהתאמה לא עם גישת המשפט הישראלי הדוגל בחופש ביטוי רחב ולא עם דבר המחוקק". ... "איסור גורף על עריכת השוואה או אזכור הקשורים לשלטון ולאידאולוגיה הנאצית יש עמו קושי נוסף, שכן מדובר בנושאים בעלי היבטים היסטוריים, חברתיים, מדיניים ואחרים רבי משמעות. כ"כ, מאחר שעדיין יש סכנה כי נגעים דוגמת הגזענות ישובו וירימו ראשם, הרי שהגבלת השימוש במונחים מימים חשוכים לא תאפשר דיון ציבורי רחב בתופעות שונות של חיינו בהווה, לא תאפשר למידה מלקחי העבר ותשלול אמצעי חשוב לדיון ציבורי בסוגיות חשובות ולגיבוש תפישות ודעות". לקביעה עקרונית ולפיה כל השוואה לנאצים מוציאה את הפרסום הדיבתי מגדרה של כל הגנה.

באותו מקרה הוכרה ההתבטאות כלשון הרע, אך גם ניתנה הגנה לפי ס' 15(4) ו-15(6) לחוק.

אמרות הנתבעת במכתבה מהוות הבעת דעה

25. התובע כתב על נערי הישיבה החרדית : "ברור שהם מגיעים מאזורים נגועים!" זו אמירה שריח גזענות נודף ממנה. מובן שנושא הקורונה וסכנת ההידבקות היו ענין ציבורי ראשון במעלה באותה תקופה, לא היה חיסון, אנשים נפטרו, והציבור נתקף בחרדה.

26. היות והתובע שימש בהתנדבות בתפקיד ציבורי בועדת הביטחון והקורונה במושב, רשאית הייתה הנתבעת להגיב לדבריו ולגנותם. הנתבעת ציטטה באופן מדויק את דברי התובע במכתבה ולאחר מכן הביעה דעתה. תגובת הנתבעת לדברים אלו, לפיהם הם "העלו בזכרונה את צור היהודים אדולף היטלר, אשר השמיד 6 מיליון יהודים כדי לחטא לטהר את גרמניה..." , מדובר באסוציאציה שיש לה זיקה מסוימת לדבריו של התובע. נותרה אם כן בחינת תום הלב של הנתבעת : האם זו אכן דעתה של הנתבעת, או שמא ביקשה להגזים במכוון, נוכח הסכסוך בינה לבין התובע, האם הייתה מגיבה באותו אופן לו אחר היה אומר את הדברים, זו שאלה. הנתבעת טענה בלהט כי קמה לה חובה מוסרית לגנות הדברים, יתכן שכך סברה באמת ובתמים, כיוון שבמכתבה היא מתייחסת גם למעשיו לכאורה של



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

- 1 ניסים בן יהודה יו"ר הועד המקומי, שפרסם בקבוצת הוואטסאפ תמונות של בחורי ישיבה
2 מחוץ לישיבה ודרש להכניסם מיידית לתחום הישיבה, כאילו מדובר ב"כלבים משוטטים
3 **ודורש מבעליהם להכניס אותם לבתים כך ממש**" (ס' 9 באותו מכתב).
4
5 27. הנתבעת הביעה עמדתה ודרישתה לגנות את הנאמר ולסלק את התובע מתפקידו, בפני
6 מספר מצומצם יחסית של אנשים שהיו אמונים על תפקידים שונים, שהיא חשבה שהם
7 רלוונטיים.
8
9 28. בסעיף 16 (א) לחוק איסור לשון הרע, נרשם שאם הוכח שהנתבע "שעשה את הפרסום
10 באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות,
11 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב". במקרה הנוכחי, לא מצאתי שהפרסום חרג
12 מתחום הסביר, והתובע לא הפריך החזקה בענין חוסר תום הלב של הנתבעת. העובדה
13 שהנתבעת לא היתה מוכנה להתנצל, אין בה כשלעצמה כדי לשלול את תום הלב (ראו רע"א
14 2572/04 פריג' הנ"ל, בעמ' 8). התנצלות מהווה שיקול לקולא בעת קביעת הפיצוי, כאמור
15 בסעיף 19 לחוק, העדרה יכול ללמד גם על שכנועה העמוק של הנתבעת בצדקת עמדתה.
16
17 29. אשר על כן אני קובעת כי הנתבעת הביעה דעתה וקמה לה הגנה מפני תביעת לשון הרע,
18 כאמור בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, ולכן אני דוחה התביעה נגדה.
19
20 30. אבהיר כי להשוות את התובע להיטלר זו הוצאת לשון הרע. הכחשתה של הנתבעת כאילו
21 לא אמרה על התובע שהוא היטלר, אלא רק שדבריו "העלו בזיכרונה את צורר היהודים
22 אדולף היטלר", היא לא יותר מהתחכמות בניסוח, וכל בר דעת מבין למה התכוונה.
23
24 31. טענת הנתבעת כי הממוענים במכתב הם "רשות מוסמכת" (ס' 15(8) לחוק איסור לשון הרע)
25 אינה נכונה. לוועד המקומי של המושב, לוועדת הביקורת ליו"ר אגודה שיתופית, ליועמ"ש
26 של המועצה האזורית, אין סמכות לקבל תלונות על התובע או לחקור אותה, אלא למשטרה.
27 אילו הייתה נעשית פניה רק ליו"ר ועדת ביטחון וקורונה שהתובע נמנה עם חבריה, יתכן
28 שהיה ניתן לאשר הגנה גם על פי סעיף זה, כיוון שביקשה להדיח את התובע מתפקידו
29 באותה ועדה, בעקבות דבריו. מהראיות שהוצגו, בפועל, יו"ר הועדה מר חן נץ הוא כנראה
30 היה היחיד שהתייחס לטענות הנתבעת במכתבה.
31
32 32. גם אם לא הייתה עומדת לנתבעת כל הגנה, או היה מוכח חוסר תום ליבה שהוא תנאי
33 לקיומן של כל ההגנות המנויות בסעיף 15 לחוק, והיה מקום לפסוק פיצוי לתובע, ספק אם
34 היה נפסק לזכותו סכום משמעותי, כיוון שהתרשמותי היא שהתובע האדיר את פגיעתו
35 באופן בלתי מהימן, ומטרתו העיקרית הייתה להחזיר לנתבעת מנה אחת אפיים, בגין כל
36 ההליכים שיזמה נגדו.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

33. השיהוי בהגשת התביעה, על אף שלרשות התובע עורך דין זמין (חתנו, שמייצג אותו במרבית אם לא בכל ההליכים מול הנתבעת), מלמד על כך ש"לא כצעתה", וכי התובע בחר את העיתוי להגיש התביעה לאחר שקץ בתביעות התובעת ובמטרה להרתיע אותה. יצוין עוד בהקשר לפיצוי, לו היה נפסק, שהפרסום המצומצם יש גם השפעה.

34. הפיצוי במסגרת עוולת לשון הרע אמור "לשקף את סלידתה של החברה מהתנהגותו של המזיק" (ע"א 9474/03 יורם גדיש תשתית ובנייה (1992) בע"מ נ' בהג'את מוסא (21.11.06), אך גם להתנהלות התובע ואמרותיו יש משמעות. עוד נאמר בפסיקה בהקשר לפיצוי כי "ההיבט האישי קשור בעוצמת העלבון הטמון בפרסום המשמיץ, ובמידת הפגיעה בהערכה לה זכה הנפגע מסביבתו החברתית. לא קל להעריך את שיעור הפגיעה, ההשפלה והסבל האישי הסובייקטיבי שסבל הנפגע כתוצאה מלשון הרע. על כך ניתן ללמוד מעדות הנפגע, ממהלך חייו בעקבות הפרסום, ומאופיו של הפרסום עצמו, תוך הערכה שיפוטית המתבססת על הגיון וניסיון חיים" (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (2008).

עדות הנפגע ומהלך חייו בעקבות הפרסום לא תומכים בתביעתו או בעוצמת פגיעתו הנטענת.

לסיכום

35. אני דוחה את התביעה, וכתוצאה מכך נדחית גם הודעת צד שלישי.

36. נוכח האמור בפסק הדין, נסיבות האמרות ואופן ניהול ההליך המשפטי המכביד של הנתבעת, איני מוצאת לנכון לחייב את התובע בהוצאות משפט, מעבר לאלו שנשא בהן.

37. ככל שצדדים שלישיים, שהגישו כתבי טענות ולא נצרכו להתייצב לדיונים, עומדים על הוצאותיהם, יטענו לכך בתוך 7 ימים בצרף אסמכתאות, הנתבעת תגיב לכך 7 ימים לאחר מכן, ותינתן החלטה משלימה לפסק הדין.

ניתן היום, כ"א סיוון תשפ"ה, 17 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

מרים קסלסי, שופטת בכירה





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 38461-08-22 חן ואח' נ' ויטון ואח'

1

